

TA NEMIRNA SLOVA

1. mjesto

Autorica: Lana Majetić, 2. b

Školska godina već je u punom zamahu. U školske klupe sjeda se odmornih glava i punih baterija. S novom godinom dolaze i nove školske brige. Moja briga opet je tu. Čini se kao da nikad nije ni prestala. O, Bože, ponovno to čitanje, muka mi je od same pomisli! Čitanje i izrugivanje drugih učenika. Sto puta mi kroz glavu prolazi misao: „Zašto baš ja? Zašto nisam kao i ostala djeca?“

Došao je i moj red da pročitam dio teksta koji je za današnji sat pripremila učiteljica. Gledam u to štivo, cijela jedna stranica. Već me hvata panika i pomisao da to ne mogu. Pokušavam pohvatati slova koja mi bježe lijevo, desno, iskaču iz rečenice. Čitam u sebi. Učiteljica me ohrabruje. Moram se dobro usredotočiti, ali ne mogu. Osjećam da me svi gledaju i podruguju se. Ne odustajem. Čitam i hvatam ta nemirna slova. Polako. Treba mi više vremena. Uspjela sam! Igra se nastavlja. Ja i moja nemirna slova...

Vrijeme prolazi, svakim sam danom bolja. Znae što, ponosna sam. Jer za svaku svoju ocjenu moram dati sto posto sebe, a nekad mi se čini da učim 24 sata na dan jer imam disleksiju. Disleksija nije bolest, ona se ne liječi. Ona znači da mozak funkcionira na drukčiji način.

S vremenom sam prihvatila sebe, baš onakvu kakva jesam, naučila živjeti i učiti s disleksijom. Taj me put izgradio u osobu kakva sam sada.